

VAPPUHUUTO 2023

ASSAREIDEN HYDEVINKIT ✦ HYDEODOTUKSIA ✦ AI VITSIT! ✦
MATKAKERTOMUS PUOLASTA ✦ RAPORTTIA SPEKSISTÄ JA VUJUILTA

Vappuhuuto 2023

Sisältö

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajalta
- 5 Vieraskynä:
Helsingin Metsänhoitajat
- 6 Metsäveitikoiden haastava kausi
- 7 Jorin ja VP:n uusi kirja
- 8 Assareiden hydevinkit
- 10 Hydeodotukset
- 12 Al vitsi!
- 15 Metsäasiaa
- 16 Casino Silvica ja Versosurma
- 17 UniCafe Myöhän arvostelu
- 20 Viikki-speksi
- 22 Viikki-speksin arvostelu
- 24 Metsäylioppilaat ry 114 vuotta!
- 26 Myön ensimmäinen bilesillis
- 28 Päivä forstina (vaihdossa)
- 30 NERM 2023 Puola
- 35 Jahtivoudin palsta
- 36 Tiedottaja tiedottaa

Toimitus

PÄÄTOIMITTAJA Tyyne Vuorela
MUU TOIMITUSKUNTA Toivo Jokinen, Eetu Rätty, Mikko Autere, Taki Vepsäläinen, Emilia Ruokolainen, Albert Häme, Eemeli Lounela, Anniina Jokinen, Sara Sundberg, Helmi Lilleberg ja Matias Virta

TAITTO Pinja Hermunen, Reetta Nakari ja Erika Vennervirta

KANNEN KUVA Lassi Kangasmäki, kuvassa teerikukko. Vappukoristelut Reetta, Pinja ja Mikko.

SÄHKÖPOSTI

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET

etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat ry:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. *Metsäylioppilas* on *Forstihuudon* erikoisnumero.

Forstihuuto saa Hyyn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat ry

PAINOPAIKKA Bookcover Oy

LEVIKKI 50 kpl

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

Pääkirjoitus

Tervehdys arvoisa Forstihuudon lukijakunta!

Nyt se kevät on täällä! Lumet sulavat vauhdikkaasti muodostaen ohkaisilla tennareilla kävelemiseen optimaalisen loskaseoksen. Linnut, joita tavallinen metsäylioppilas ei tunnista, laulavat kilpaa. Ilmassa tuoksu talven hankien alta paljastunut koiranpaska. Herkimpien siitepölyallergikkojen silmät alkavat jo kostua. Sulavedet liplattavat ja mieli karkaa kandiseminaarista aurinkoisille terasseille. Eduskuntavaalit on saatu valvottua läpi ja Rukan reissutakin on kotiuduttu elävänä ja jokseenkin ehjänä. Pian saadaan juhlistaa vappua, opiskelijan suurinta juhlaa! Sen jälkeen tiemme kuitenkin eroavat maakuntiin ja töihin, kesänviettoon. Joten nautitaan vielä hetki yhdessä, ennen kuin saamme jäädä ansaitulle tauolle opintohuolista ja pääsemme hetkeksi larppaamaan tasapainoisia työssäkäyviä ihmisiä.

Tässä lehdessä toimituskunta on perehtynyt tekoälyn ja ChatGPT:n käyttöön, esimerkiksi "AI vitsi"-vitsipalstalla. Tekstejä lukiessasi voit arvioida, ovatko meidän tulevat työpaikkamme vaarassa vai vaatiiko esimerkiksi luova kirjoittaminen kuitenkin vielä ihmistä. Tämä pääkirjoitus on kuitenkin kirjoitettu vähemmän älykkeitä, mutta luonnollisia aivoja käyttäen. Vai onko? Lisäksi lehdessä käydään läpi Metsäveitikoiden vaikeaa kautta, kuullaan fuksien ja assarien hydeodotukset sekä kriitikkojemme speksi- ja ravintola-arvostelut. Muista, että *Forstihuudon* toimitus hakee aktiivisesti uusia kirjoittamisesta, valokuvauksesta tai taittamisesta kiinnostuneita

metsätieteiden opiskelijoita. Ole yhteydessä allekirjoittaneeseen tai muuhun toimitukseen, jos haluat kädenjälkesi seuraavaan lehteen.

Tsemppiä opintoihin, töihin ja muuhun elämään!

Tyyne Vuorela
Päätoimittaja

Puheenjohtajalta

Metsäylioppilaat ry:n hallitus on nousemassa jaloilleen entistä vahvempana, kun olemme saaneet uuden taloudenhoitajan valituksi yhdistyksen ylimääräisessä kokouksessa. Toivotamme uuden vahvistuksen tervetulleeksi mukaan hallitustoimintaan, vakuuttuneina hänen kyvyistään hoitaa taloudenhoitajan vastuullista tehtävää. Otamme ilomielin innokkaat opiskelijat toimintaan mukaan, oli kyseessä sitten avoin hallituksen virka, vastaavan tehtävä tai osallistuminen tapahtumien järjestämiseen. Tehtävää totisesti riittää, kun viimeiset juhlatsat ennen kesää lähestyvät vauhdilla.

Kevään innostavana aikana on jälleen mukava huomata, kuinka kasvit pyrkivät nostamaan itsensä maasta aloittaakseen suven. Kevään ollessa uuden ajan alkamisen juhlaa, on vappu lukuvuoden päättymisen loppurysäys. Vappu on opiskelijoiden suurta ilon aikaa, jolloin voi olla tyytyväinen omasta aherruksestaan tai vaikkapa siitä, että kurssien kanssa painiminen jää hetkeksi tauolle. Toisille haave pitkästä lomasta saattaa sellaiseksi jäädä, kun kesätyöt kolkuttelevat jo ovelta. Tämänkin vuoksi kannattaa vapusta nauttia täysin rinnoin.

Metsäylioppilaan kannattaa ottaa vapun suunnittelussaan huomioon muutama metsäläinen tapahtuma. Näitä ovat useiden ainejärjestöjen yhteispanoksella järjestettävät Wappuapprot (25.4.) sekä Puukaupallisen kerhon järjestämät aamu-sitsit Silvican pihalla (22.4.). Molemmat tapahtumat ovat olleet aikaisemmin niin

riemukkaita, että osa opiskelijoista on kevätkasvien tavoin saanut nähdä vai-vaa maasta ylös nousemiseen ja pääsyyn takaisin elonkirjoihin. Mainittakoon vielä erikseen Wappuapproja varten hankitut haalarimerkit, jotka eivät jätä alamme opiskelijoita kylmiksi.

Esitän jäsenistöllemme iloiset ja riemukkaat vapun toivotukset, samalla toivoen, että voisimme pitää kiinni vanhasta metsäläisestä perinteestä: kukaan ei tipahda alas Silvican katolta.

Aurinkoisin terveisin

Toivo Jokinen

Metsäylioppilaat ry:n puheenjohtaja

Kuva: Albert Häme

Vieraskynä: Helsingin Metsänhoitajat

Yhdistys on toiminut 1927 lähtien metsänhoitajien ammattikunnan alueellisena yhdistäjänä aluksi nimellä Helsingin Metsänhoitajayhdistys - Helsingfors Forstmästareförening ja nykyään Helsingin Metsänhoitajat ry:nä.

Metsänhoitajaliiton yhdistyttyä Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimuun Helsingin Metsänhoitajat palasi alkuperäiseen tarkoitukseensa, eikä toimi enää alueellisena ammattiyhdistyksenä mutta on kuitenkin Loimun yhdistysjäsen.

Yleisenä jargonina yhdistys kehittää jäsentensä ammatillisia tietoja ja taitoja, toimii metsätalouden kaikinpuoliseksi edistämiseksi ja luo edellytyksiä jäsentensä arvostuksen lisäämiselle.

Yhdistyksen merkittävin toiminta on ylläpitää jäsenten virkistyskäytössä olevaa kämpppää, joka pystytettiin 1948 Nuuksion erämaahan Kolmikulmalammelle nykyisen kansallispuiston alueelle. Kämpällä on sauna ja majoitustilat kymmenelle henkilölle. Alkukesästä kämpällä otetaan käyttöön uusi varasto- ja käymälärakennus. Vuoden aikana aletaan rakentaa aurinkosähköjärjestelmää valaistusta, jääkaappia ja pienlaitteiden latausta varten.

www.helsinginmetsanhoitajat.fi

Kauko Huhtinen
puheenjohtaja

Taustan kuva: Senni Kallerva

Metsäveitikoiden haastava kausi

Kuten monet teistä lukijoista jo varmaankin tietävät, tämän vuoden Kumpuluan salibandy play off- kevät ei ollut Metsäveitikoiden Punainen. Tästä hyvästä allekirjoittaneen pitää pyytää syvästi anteeksi Metsäylioppilaat ry:n harrastevastaavan roolissa koko metsäläiseltä urheilukansalta ja Metsäveitikoiden vannoutuneilta faneilta. Lupasin Myon vaalikokouksessa tuoda säbäkullan Viikkiin viimevuotisen katkeran finaalityppion jälkeen ja sainkin äänestäjät tukijoikseni. Näin play offien alkaessa ja Metsäveitikoiden seuratussa niitä katsomosta on aika katsoa itseään peilistä. Aina voisi koittaa etsiä syyllistä huollosta tai siitä että hieroja sattui hieromaan turhan kovasti peliä edeltävänä iltana, mutta selittelyille ei ole enää tilaa. Teimme tänä vuonna parhaamme kentällä ja tämä oli se mihin se riitti. Provosointi kentällä tai vastustajan ykköstykin telomisen yrittäminen edellisenä iltana baarissa ei myöskään tuottanut haluttua tulosta.

Kuva: Ripa/Erkki Somervuo

Tämän vuoksi vetoankin sinuun urheilusta kiinnostunut metsäläinen! Metsäveitikoiden kokoonpanon ikärakenne alkaa olemaan huomattavan vanhaa ja tämänkin kauden päätteeksi joudumme vetämään muutaman seuralегendan paidan kattoon. Eteenkin nuorempia vuosikursseja olisi äärimmäisen tärkeä saada mukaan joukkueen toimintaan! Pelasimme tämän vuoden kokoonpanolla, joka koostui pääosin 3.-6. vuosikurssin opiskelijoista ja vaihtomiehistä oli usein pulaa. Metsäveitikkapaidan päälle vetäminen ja oman ainejärjestönsä edustaminen urheilukentillä on yksi suurimpia kunnioita mitä metsäylioppilas voi opiskeluidensa aikana suorittaa, ja tämän vuoksi haluan myös sinut mukaan toimintaan. Pelit pelataan kuitenkin hyvässä hengessä eikä lajitaustaa edes välttämättä vaadita. Metsäläishengellä pääsee pitkälle!

Loppuun vielä **Tamia** lainatakseni "Great players light up the stadium!" ja näitä pelaajia metsäveitikat tarvitsevat ensi vuonna!

Eetu Rätty #14

Metsäylioppilaat ry:n harrastevastaava

#OiMetsäOn

Jorin ja VP:n uusi kirja

Kuva: Juha Rikala

MIKKO AUTERE

Kevät on ollut METEK-mammoille ja -mammuteille hankalaa aikaa. Piinaava odotus kuitenkin palkittiin maaliskuussa, kun julkaistiin Metsäteknologian perusteet -kirjan uusin versio.

Julkistustilaisuuteen otti osaa kourallinen metsäylioppilaita. Metsä- ja puuteknologiakerhoa edustivat allekirjoittanut sekä kerhon puheenjohtaja **Laura Ketola**. Paikalla olivat myös **Albert Häme** ja kiintiöklapisti **Elias Liimatainen**. Viime hetkellä kerhohuoneelta tarttui mukaan myös raskaan sarjan METEK-mammutti **Tuomas Härmä**. Edustetuna oli myös metsäosaston henkilökunta ja kirjan teossa auttaneet sidosryhmäläiset.

Kuva: Albert Häme

Tilaisuus alkoi kuohuviinitarjoilulla, jonka jälkeen nostettiin malja hyvin tehdyille työlle. Kahvi- ja kakkutarjoilu järjestyi Ladonlukon keittiötätien puolesta. Kahittelun yhteydessä pääsimme kuulemaan kirjan teosta, tekijöiltä itseltään. Tilaisuudessa kuulumme myös monia kiitospuheita, eri sidosryhmien puolesta. Metsäylioppilaiden kiitospuheenvuoron pitivät allekirjoittanut ja Albert Häme.

Kuva: Mikko Autere

Kiitokset vielä Jorille ja VP:lle hienosta kirjasta. 🌲

Assareiden hydevinkit

KOONNUT: MIKKO AUTERE

Sebastian Mustala K-114 H22

Suosittelen lähtemään Hydeen avoimin mielin ja positiivisella asenteella! Kun hoitaa tehtävät huolella ja ajallaan, jää silloin aikaa palautumiselle ja hurvittelulle.

Jesse Nowak K-113 H21

- Pikkureppu on maastopäivillä kätevä, kun saa vesipullon ja muut tarvikkeet helposti mukaan.
- Luekaa ohjeet.
- Kannattaa oikeasti lukea ne ohjeet.

Mikko Autere K-113 H21

- Kursesityön suunnittelu tulee aloittaa jo orientaatioviikolla ja sen tekeminen Syyshydessä
- Kaikille hiiri mukaan excelöintiin
- Ilkkarahan arvo nousee arvoon arvaamattomaan kesän aikana

Emilia Ruokolainen K-113 H21

Epämukavilla saappailla kävely on huomattavan hidasta. Käsi-työvälinein tehtävässä raivuussa on riski siihen, että lyö itseään esimerkiksi jalkaan, kun yrittää tähdätä puuhun. Raivusa-halla riskinä on kaverin nilkkojen katkominen tai esimerkiksi raivuuksahan kanssa kaatuminen, jossa siinäkin voi varmasti itsensä loukata jossain määrin. Ryhmämme tehotuntuottavuus raivaussahalla oli 0,046 ha/h. Vesurilla sama luku oli 0,015 ha/h. Nämä luvut ovat melko korkeita, mutta voi pitää aivan ymmärrettävänä, sillä työntekijänä oli uusi harvennusoppilas. Kemera-tuki on 230 euroa hehtaarilta.

Elias Korhonen K-114 H22

Sateenvarjo on oiva kaveri Hyytiälässä. Suojaa sekä auringolta että vesisateelta.

Albert Häme K-113 H21

Vaikka kenttäkurssi on armotonta opiskelua ja kokonaisuudessaan tiivis oppimiskokemus, niin suosittelen nauttimaan vähäisestä vapaa-ajasta ja ainutlaatuisesta yhteiselosta

Kaarlo Koivukoski K-113 H21

- Vesi pelastaa jaa viinalla voidellaan, niin sitä jaksaa
- Vaikka väsyttäs ja vituttas niin lopulta hyvää tekee Hyden suorittaminen

Hydeodotukset

KOONNUT: TAKI VEPSÄLÄINEN

1. Hydefiilikset yhdellä lauseella
2. Mitä yhtä asiaa odotat eniten?

K-115 fuksi:

1. Kaiken vanhemmilta opiskelijoilta kuulemien tarinoiden ja muistojen takia olen täynnä intoa ja odotuksia tulevaa hydekesää kohtaan!
2. Mielenkiintoisia metsäretkiä sekä kurssin kanssa yhteenkasvamista.

K-110 opetushenkilökuntaensikertalainen:

1. Tosi ihana päästä Hyytiälän kesäkurssille mukaan, sillä omasta kesästani on pelkkiä hyviä muistoja <3
2. Odotan innolla uusien metsäläisten tutustuttamista soiden ihmeelliseen maailmaan!

K-114 assari:

1. Odotan innolla paluuta Hyytiälään jossa vietin yhden elämäni parhaista kesistä.
2. Maisemia ja asemaa ympäröivää luontoa.

K-115 fuksi:

1. Rehellisesti sanottuna jännittää kyllä aika paljon, että miten tuun selviämään siitä.
2. Odotan lämpimiä ja valoisia kesäiltoja, uimista, saunomista ja yhdessäoloa.

Kuva: Taki Vepsäläisen kotialbumi

K-115 fuksi:

1. Odottavaiset, mutta samalla myös hieman jännittyneet.
2. Kauniita lämpimiä kesäiltoja mukavien ihmisten seurassa.

Osmo Suominen:

1. Toivottavasti ei tule kuumaa kesää.
2. Uuden fuksikurssin näkemistä.

K-113 assarin
puolesta ChatGPT:

Metsäylioppilas **Albert** on kuin toimintaelokuvan sankari, joka on valmis pelastamaan kurssin kaikilta mahdollisilta vaaroilta! Hän on sekä opiskelija että assistentti, joten hänellä on kaksi kertaa enemmän odotuksia ja vastuita kuin muilla.

Mutta ei hätää, Albert on valmis ottamaan haasteet vastaan! Hän aikoo oppia kaiken mahdollisen metsän saloista ja auttaa muita opiskelijoita mittaustöissä ja käytännön tehtävissä. Hän on myös valmis osoittamaan opettajille, että hän on seuraava metsäalan supertähti.

Kaiken kaikkiaan Albert on valmis näyttämään taitonsa ja varmistamaan, että kurssi sujuu sujuvasti ja kaikilla on hauskaa. Hän on metsäylioppilas, assistentti ja tuleva supertähti, kaikki yhdessä paketissa!

Kuva: Iiris Ylinen

AI vitsi!

Background AI palvelulla tuotettu kuva, joka on tehty avainsanoilla "Three forestry students sitting in a students club room"

KIRJOITTANUT CHATGPT:LLÄ KERHOHUONEELLA: TYYNE VUORELA, ALBERT HÄME JA EMILIA RUOKOLAINEN

Uskotko, että tekoäly vie pian työpaikkasi ja lopulta tuhoaa koko maailman? Pelottaako, että tyttöystäväsi vaihtaa sinut lopulta fiksuun ja filmaattiseen AI-seuralaiseen, jolla ei ole sinun vikojasi?

Halusimme testata, miten ilmainen tekoälypalvelu suoriutuu luovuutta vaativista tehtävistä, joten pyysimme ChatGPT-palvelun tuottamaan erilaisia hauskoja vitsejä ja muita tekstejä. Nauttikaa!

Hauska tarina metsäylioppilaiden kerhohuoneelta:

Joten istuin siellä kerhohuoneella, kun yhtäkkiä jättiläismäinen kirjanpainaja astui sisään. Ystäväni eivät vaikuttaneet olevan hämmästyneitä siitä, että niin suuri hyönteinen tuli vierailulle.

Sitten kirjanpainaja katsoi yhtä kavereistani silmiin ja sanoi: "Tämä yksilö näyttää erityisen herkulliselta!" ja alkoi syödä häntä suoraan keskeltä.

Kaverini yrittivät estää kirjanpainajaa syömästä häntä, mutta se oli turhaa. Kirjanpainaja vain

jatkoi ateriointiaan ja sanoi: "Herkullista! Tässä on juuri sopiva määrä mausteita."

Minun oli pakko kysyä ystäviltäni, että onko tämä nyt ihan normaalia käytöstä täällä metsässä, mutta he vain kohauttivat olkiaan ja jatkoivat omia hommiaan.

Lopulta kirjanpainaja kyllästyi ja lähti pois kerhohuoneelta, mutta kyllä siinä hetken aikaa oli aika erikoinen tunnelma. En ole ikinä nähnyt mitään sellaista ennen!

Laulu metsäylioppilaille:

Tämä laulu on omistettu metsäylioppilaille,
jotka tietää metsistä kaikenlaista, ei muita aloja sivalle. //
On metsät aina olleet meidän sydäntä lähellä,
ei mitään käsitystä mistään muusta, mutta metsissä on meidän elämä. //
Metsäylioppilaiden historia on pitkä ja rikas,
se ulottuu aina menneisyyteen asti, kunnes meistä tuli tähtiä. //
Muiden luonnonvara-alojen opiskelijat on vähän niin kuin hölmöjä,
he eivät tajua, että meidän metsistä saa kaiken - jopa rahaa. //
Metsäylioppilaiden opiskelu on hauskaa ja kevyttä,
me käydään metsissä, juodaan kahvia ja halaillaan puita. //
Metsäylioppilaita ei voita mikään, ei edes huono säätä,
kun muut ovat kauhuissaan, me nautitaan sateesta. //
Niin me lauletaan yhdessä, metsän siimeksessä,
meidän sydämessämme on metsän ja metsänvartijan ikioma lämmössä.

Sauli Niinistön puhe metsäylioppilaille:

Hyvät metsäylioppilaat,

Minulla on ilo puhua teille tänään aiheesta, joka on lähellä sydäntänne - nimittäin alkoholin käytöstä. Olen kuullut huhuja, että metsäylioppilaiden keskuudessa olisi jonkin verran juhlamista ja iltaisin saattaa tulla käytyä saunassa ja nautittua muutama olut tai viski.

Tiedätkö, minä ymmärrän täysin miksi tämä voi olla houkuttelevaa. Kun on työskennellyt pitkän päivän metsässä tai opiskellut kuivaa teoriaa luokassa, niin seuraavaksi haluaa rentoutua ja pitää hauskaa.

Mutta, kuten tiedätte, alkoholin käytössä on aina riskinsä. Se voi aiheuttaa ongelmia terveydelle, tulla kalliiksi ja pahimmillaan johtaa vakaviin seurauksiin.

Toivon, että te kaikki olette vastuullisia alkoholin käytössänne ja osaatte pitää hauskaa ilman liiallista juopottelua. Ja joskus voi olla

Background AI kuva: "Sauli Niinistö giving speech to forestry students about the dangers of alcohol."

ihan mukavaa vain nauttia metsän rauhasta ja hiljaisuudesta ilman alkoholin vaikutusta.

Näinä aikoina, kun yhteiskuntamme kohtaa monia haasteita, on tärkeää, että jokainen meistä tekee oman osansa, jotta voimme yhdessä edistää hyvinvointiamme. Toivon teille kaikille menestystä tulevissa opinnoissanne ja ammatissanne ja muistakaa, että metsässäkin voi pitää hauskaa ilman alkoholia!

Kiitos.

⇒

Vitsi:

Metsänarvioimistieteen professori **Ilkka**, suoprofessori **Harri** ja metsäekonomian professori **Mika** istuivat pitkän opetuspäivän jälkeen kahvilassa ja valittelivat opiskelijoidensa kykyä ymmärtää opetuksiaan.

Ilkka sanoi: *"Opiskelijat ovat kuin metsäkoineita, he osaavat arvioida puuston määrän ja laadun, mutta heidän laskentataitonsa ovat usein ruosteessa!"*

Harri vastasi: *"No minun opiskelijani ovat kuin suot, ne ovat liian hitaita ja vaikeita ymmärtää!"*

Mika sitten huudahti: *"Ei, ei, ei! Minun opiskelijani ovat kuin metsät, ne ovat täynnä potentiaalia, mutta heidän taloustieteen ymmärryksensä on kuin metsäpalo, se leviää nopeasti ja tuhoaa kaiken!"*

Tarina yliopistolta:

Tässä tulee huumorintäyteinen kertomus Viikin kampuksen rehtorista ja suosikki professoritasista, joka ratsasti runkohaapsasen toukalla!

Joten, istuimme ystävieni kanssa luennolla, kun suosikkiprofessorini saapui paikalle ratsastaen runkohaapsasen toukalla! Meidän oli pakko mennä katsomaan tätä hämmästyttävää näkyä.

Toukka oli aika iso, joten se söi kokonaisia haavan runkoja parkkipaikalla. Mutta sitten paikalle saapui yliopiston rehtori, joka ei ollut yhtä innoissaan toukasta kuin me.

"Mitä ihmettä täällä tapahtuu? Tämä on yliopisto, ei eläintarha!" hän sanoi ja alkoi väitellä professorin kanssa.

Professori selitti, että toukka oli erittäin tehokas ja ympäristöystävällinen tapa kulkea pitkiä matkoja metsässä. Hän myös huomautti, että toukka oli ainoa tapa, jolla hän pääsi kampukselle tänään.

Mutta rehtori ei ollut samaa mieltä. *"Ratsastaa saa vain kotelokoppaisilla kuoriaisilla!"* hän julisti.

Professori ei ollut valmis luopumaan toukastaan, joten hän alkoi väitellä rehtorin kanssa. Lopulta hän ehdotti kompromissia: *"Miksi emme yhdistäisi voimiamme ja kehittäisi ympäristöystävällistä kotelokoppaista kuoriaista, jolla voi ratsastaa?"*

Background AI kuva: "A man riding large maggot at the university campus."

Rehtori oli tyytyväinen tähän ajatukseen ja suostui siihen, että professori saa jatkaa ratsastamista, mutta vain jos hän kehittää uudenlaisen kotelokoppaisen kuoriaisen.

Lopulta professori ja rehtori yhdistivät voimansa ja kehittivät uudenlaisen, ympäristöystävällisen kotelokoppaisen kuoriaisen, jolla voi ratsastaa. Ja kaikki olivat onnellisia ja tyytyväisiä, mukaan lukien haavan runkoja syönyt toukka, joka pääsi takaisin metsään. 🌲

Metsäasiaa

ALBERT HÄME

Alberton unettomia ajatuksia.

En käytä enää termiä ”jatkuva kasvatusta”. Se antaa mielikuvan siitä, että päätehakkuun jälkeen kohteella ei enää kasvaisi metsää, eli sitä ei uudistettaisi. Ja kun mietin jatkuvalla kasvatukselle ja ei-jatkuvalla kasvatukselle toisia nimiä, ne olisivat metsätalous ja metsäkato. Kenen etu muka on, että metsä ei jatkuvasti kasvaisi?

Mielikuvilla pelataan itseasiassa aika paljon metsäkeskustelussa. Googlataanpa ”Äänekosken sellutehdas” ja tarkastellaan tuloksia. Wikipedian mukaan Äänekosken sellutehtaan toiminta lopetettiin vuonna 2017, kun samalle paikalle valmistui biotuotetehdas, joka alkoi tuottamaan sellua vuonna 2017. No, valmistetaan siellä muutakin kuin sellua, mutta pidetään tämä tekstissä tarinan vuoksi.

Joskus törmää väitteeseen, ettei metsiä tarvitse hoitaa. Metsien hoitaja on paholaisesta seuraava. Hän on sellumafian kätyri, joka riukuunnuttaa metsät keitettäväksi. Eri-ikäisrakteiseen metsätalouteen uskovat ovat hyvän puolella. Heidän metsiinsä siunaantuu poistetun puun tilalle taimi, joka kasvaa kepeästi täyttämään latvustoon luodun aukon. Taimen kilpailuedellytyksiäkään ei tarvitse pahemmin metsurin parannella. Metsään syntyy tasan sen verran taimia ja niin tasaisesti, että jokainen on tuleva korjatuksi!

Vahvalla mielikuvalla vaikutetaan, kun metsän väitetään pysyvän metsän näköisenä ”jatkuvalle kasvatuksella”. Aivan kuin pystyjuuston saisi tietemmän taipaleen takaa katkottuna tehtaalle. Samat koneet siellä möyriävät ja

suomenhevosten ja tukkijätkien aikaan harkailu on epärealistista. Toki olisi hyvä tietää mitä tuolla metsän näköisellä metsällä tarkoitetaan. Jokaiselle se taitaa olla erilainen ja siksikin väite on vähintäänkin ongelmallinen. Luulisin kuitenkin metsän näköistä metsää odottavan maallikon pettyvän tarkastaessaan ajouraisen, valosta heinittyneen harvarunkoisen metsän.

Edellä mainitulla mielikuvalla lienee kuitenkin vedottavan reviiiritietoiseen ihmiseen, joka ei siedä ympäristönsä muuttuvan. Hän taistelee kaavoittajaa vastaan raidetyömaan tieltä poistettavasta puistopuusta eikä siedä mökkitiensä varten tehtävää naapurin aukkoa. Ympäristönsä muuttumattomuuden vuoksi hän on valmis uhraamaan muiden tavoitteet. Toisaalta metsän arvottaminen esteettisyyden edellä kertoo jostain saavutetusta hyvinvoinnin tasosta, josta pitäisi olla tyytyväinen.

Kirjoittamani perusteella voisi luulla minun olevan vastahakoinen vain periaatteesta. Mieli- ja kirjotus on vain pidettävä miellyttävän pituisena ja paljon sanottavaa jää sanomatta. Avohakkuut kieltävä kansalaisaloite sai taannoin vaadittavat 50 000 kannattajaa ja se käsiteltiin eduskunnassa (valiokunnan yksimielisesti hylkäämä). Erään pääpuolueen puheenjohtaja ehdotti vaalien alla avohakkuuta luvanvaraisiksi. Väistämättä herää kysymys, tarjotaanko ongelmiin yksinkertainen vastaus, johon ahdistunut nuoriso tarrautuu tässäkin tekstissä käsiteltyjen mielikuvien johdattelemana? Ja jos näin, niin onko se politiikkaa, raakaa bisnestä vai mitä lie hybridi-vaikutusta?

Casino Silvica ja Versosurma

TAKI VEPSÄLÄINEN

Viime vuonna lanseerattu Casino Silvica teki odotetun paluun. Tällä kertaa tapahtuman yhteydessä päästiin nauttimaan myös livemusiikista, kun Metsäylioppilaiden laulu- ja soitinyhtye Versosurma soitti jazzia. Versosurma aloitti keikkansa jazzin tahtiin sovitetulla *Äänisen yöllä*, jonka esittämisestä eläköityneille professoreille koko projekti sai alkunsa. Suurta suosiota nautti myös päätöskappale *Painu pois, Jack*, joka sisälsi laulun seassa esityksen. Keikan jälkeen eniten palautetta bändi sai siitä, että olisivat saaneet soittaa enemmän, kun niin hyvin vetivät! Ilta jatkui kasinomeiningeillä Texas Holdemin, Blackjackin ja Loopin Louien tahdissa. 🌲

Versosurman kokoontulo:

Laulu:

Anastasia Tarsa
Belinda Mäki
Albert Häme
Elias Liimatainen
Pinja Hermunen
Elias Ahonen

Koskettimet:

Pinja Hermunen
Anastasia Tarsa
Belinda Mäki

Basso ja alttoviulu:

Elias Korhonen

Saksofoni:

Anna Luokkakallio

Pasuuna:

Paavo Eiden

Oboe:

Ida Siik

Kitara:

Elias Ahonen

UniCafe Myöhän arvostelu

TEKSTI JA KUVA: TTYNE VUORELA

Forstihuudon rohkea testiryhmä **Julia, Veera, Pinja** ja **Tyyne** lähtivät lounasaikaan keskustaan testaamaan uuden ja kohutun UniCafe Myöhä -opiskelijaravintolan. Opiskelijaravintola on kokonaan vegaaninen ja ilta-aikaan se muuttuu baariksi, josta saa opiskelijahintaisia juomia. Ravintolassa on myös mahdollista laulaa karaokea.

Sisustus on hyvin tyylikäs ja normaalista opiskelijuokalan teollisesta vibasta poikkeava. Radiosta soi **Lady Gagan** *Bad Romance* ja pehmeillä sohvilla hämärässä ravintolassa on miellyttävää lounastaa kiireen keskellä. Testiryhmä söi Satay Nyhtis Bowlit, jotka tulivat valmiiksi take away -laatikoihin annosteltuna.

Kriteeri / Arvostelija	Julia	Veera	Pinja	Tyyne	Keskiarvo
Ruoka	8	8	8	7	7,8
Valikoima	10	10	10	9	9,8
Salaattipöytä	6	7	5	6	6
Viihtyvyyys	10	10	10	10	10
Sljainti	7	7	5	2	5,3

Kommentit:

Julia: "Nätti esillepano ruoissa, siitä pisteet!"

Pinja: "Plussaa mojito-vedestä, maku oli hyvä."

Julia: "Ravintola on pieni, rauhallinen ja mukava."

Pinja: "Samalla rahalla saa paremman kokemuksen kuin Biokeskuksesta!"

Veera: "Kiva, että on myös lautapelejä ja karaokea. Pieni koko on plussaa ja miinusta."

Kuva: Eetu Rätty

Viikki-speksi

TEKSTI: EEMELI LOUNELA

KUVAT: ERIKA VENNERVIRTA

Vuoden 2023 Viikki-speksin produktio, Elopäradoksi, vei katsojan tähtilaiva Akteonin matkaan avaruusseikkailuun. Kaukaisessa tulevaisuudessa maapallo on tuhoutunut, ja ihmiskunta on paennut tähtiin. Akteonin miehistön tehtävänä on etsiä ihmiskunnan uutta kotia avaruuden viimeiseltä raja-alueelta. Tehtävä ei kuitenkaan suju alkuunkaan, kun navigointivirhe aiheuttaa törmäyksen avaruudessa ajelehtivaan aavelaivaan. Panokset kovenevat, kun tähtilaivan kapteeni päättää tutkia vieraan aluksen ja palaa sieltä outo kapseli mukanaan. Varoitusmerkeistä piittaamatta kapteeni vapauttaa kapselin sisällön, vaarallisen sieniparasitiin, joka pesiytyy yhteen miehistön jäsenistä. Kaiken sekasorron keskellä aluksen kahvikoneeseen vangittu tekoäly päättyy mielestään ainoaan loogiseen lopputulokseen: tunaroivasta ja eripuraisesta ihmiskunnasta on hankkiuduttava pikimmiten eroon kaiken elämän suojelemiseksi.

Ennen kuin mennään pidemmälle saattaa olla hyvä kerrata nopeasti mistä speksissä on kyse. Speksillä on taiteenlajina pitkät perinteet, sillä

Ruotsissa ensimmäisiä nykymuotoisia speksejä on esitetty jo 1800-luvun puolivälissä. Suomeen speksi rantautui ensimmäisen kerran 1900-luvun alkupuolella, mutta perinne hiipui ja heräsi uudelleen henkiin vasta 1990-luvun aikana. Nykyään speksejä esittää ympäri Suomen jo yli 30 asialle omistautunutta opiskelijajärjestöä. Lyhyesti sanottuna speksi on opiskelijavetoista interaktiivista musiikki-teatteria. Katsojat pääsevät vaikuttamaan esitykseen huutamalla ”omstart”, jolloin lavalla juuri tapahtunut esitetään uudestaan toisella tavalla. Uudestaan voidaan tehdä niin repliikki kuin musiikki- tai tanssinumerokin. Yleisö voi myös halutessaan maustaa omstart-huutoja sopivaksi katsomillaan lisämääreillä.

Käsikirjoitetun ja improvisaation yhdistäminen vaatii luottamusta yleisöön. Vaivalla ja huolella rakennettu taideteos luovutetaan yleisön käsiin muokattavaksi. Improvisaatio on olennainen osa esitystä ja oivaltava omstart-huuto oikealla hetkellä voi usein olla koko esityksen mieleenpainuvin hetki. Yleisö voi hioa esityksen huippuunsa tai toisaalta latistaa sen.

Luottamuksen on kuitenkin oltava molemminpuolista, sillä speksi vaatii myös yleisöltä luottamusta esiintyjiin. Uskaltaakseen huutaa omstartteja, on luotettava siihen, että esiintyjät ovat myös yleisön puolella ja tekevät omstartista hauskan, vaikka huuto ei osuisi aivan nappiin.

Yhteistyö on välttämätöntä myös speksi-produktion sisällä. Olin itse tänä vuonna ensimmäistä kertaa tekemässä speksiä, ja pääsin seuraamaan kuinka esitys rakentuu pienistä palasista. Kun käsikirjoitus oli valmis, alkoi jokainen tiimi työstämään omaa palastaan kokonaisuudessa. Ohjaajat ja näyttelijät, koreografit ja tanssijat, bändi ja laulajat, sovittajat ja sanoittajat, puvustajat ja lavastajat, maskeeraajat ja tekniikka, markkinoijat ja graafikot sekä tuottajat alkoivat kaikki omilla tahoillaan suunnittelemaan, valmistelemaan ja harjoittelemaan. Kun kokonaisuus on hajallaan, on jokaisen on luotettava siihen, että myös muut tekevät parhaansa yhteisen päämäärän eteen, ja että jokainen on yhtä motivoitunut ja täpinöissään yhteisestä projektista kuin itse.

Luottamuksen ilmapiiristä pääsinkin nauttimaan osana Viikki-speksin produktiota. Olen

oppinut, että, aivan kuten speksikin, myös positiivinen ilmapiiri rakentuu pienistä yksinään melko huomaamattomista palasista. Innostus yhteistä projektia kohtaan on ollut perustana yhteistyölle, ja projektin avoimuus on lisännyt yhteenkuuluvuuden tunnetta. Ehkäpä kaikkein tärkeintä yhteistyölle on kuitenkin ollut jokaisen huomioiminen ja arvostaminen ihmisenä ja speksiläisenä. Yhteistyön ja luottamuksen ilmapiirissä valmistui vähitellen yhtenäinen esitys. Eri tiimien näkymättömän työn tulokset liittyivät näkyväksi osaksi kokonaisuutta viikko viikolta ja läpimeno läpimenoilta.

Ensi-illan koittaessa oli tunne, että yhdessä oli saatu aikaiseksi jotain todella erityistä. Jännitys oli kova, mutta vankka yhteishenki vain vahvistui esityksen jännityksestä. Ei haitannut, jos lavalla unohti vuorosanansa tai onnistui vahingossa sulattamaan kuivajään ennen kuin efekti työnnettiin lavalle (hups!). Virheet kuuluvat asiaan harrastajateatterissa. Tärkeintä oli, että joku oli valmiina tukemaan, kun sitä tarvitsi. Olen huomannut, että yksi hyvän yhteishengen tunnusmerkki on se, kun parhaimmalta tuntuvat omien onnistumisten sijaan toisten onnistumiset. Itselleni vuoden produktion huippuhetki oli, kun pääsin kulisissa seuraamaan esiintyjien ensi-illan jännitystä ja sen vaihtumista riemuksi esityksen alkaessa rullaamaan.

Mutta mitä tapahtui lopulta Akteonin miehistölle? Speksin opeilla selviää myös avaruuden koettelemuksista! Tähtilaivan itsekäs kapteeni voitetaan lopulta, kun miehistö luottaa toisiinsa ja tekee yhteistyötä. Ihmisvihainen tekoäly taltutetaan muistuttamalla sille, että jokaisen ihmisen panos, kuinka pieni tahansa, on ottava huomioon. Sienivieraskin paljastuu lopulta ihan mukavaksi symbiontiksi, jota kohtaan oltiin turhaan ennakkoluuloisia. Kun kaikki miehistönjäsenet vetävät yhtä köyttä, saadaan aluksen nokka käännettyä vihdoin kohti yhteistä päämäärää.

En voi kuin suositella speksiin osallistumista kaikille siitä kiinnostuneille. Tekemistä löytyy jokaiselle, ja osallistumisen myötä saa valmiudet melkein mihin vain, vaikkapa avaruuslennolle lähtemiseen. 🌲

Viikki-speksin arvostelu

ALBERT HÄME

Speksiin lähdin sattuman oikusta ja oikeastaan sen mukaisin odotuksin. "Omstart" ei sopinut omaan suuhuni lainkaan ja illalla luulin näkeväni musikaalin. Esityspaikkakin oli kaukana Silvicasta. Pian valojen himmentyttyä, yleisön hiljennyttyä ja kaiuttimista kuuluvan äänen tervetulleeksi toivotettua olimmekin vielä kauempana Viikistä. Kaukaa olikin hyvä jälleen todeta, kuinka taitavia opiskelukavereita täällä onkaan.

Viikki-speksin 6. produktio on nimeltään Eloparadoksi. Tarina on tieteisfiktio, joka sijoittuu jonnekin kauas tähtien taa tulevaisuudessa, jossa ihmiskunta on tuhonnut kotiplaneettansa kahteen kertaan. Miljöönä toimii Tähtilaiva Akteon, joka miehistöineen on lähetetty etsimään uutta asuinkelpoista planeettaa. Pian näytelmän alettua, tutka kertoo lähestyvän

haamualueksen, josta Kapteeni Karikko aikoo löytävänsä aarteiden. Juonta vauhdittava kapseli sieltä löytyykin, minkä avaaminen johtaa tappavan sienien leviämiseen yhteen hahmoon. Näin syntyy epäluulo siitä, kuka on sienien vallassa ja vastakkainasettelujen ketju. Tilannetta ei edistä kahvikoneeseen kahlittu tekoäly, Mokka, jonka yksinkertainen tavoite on vallankaappaus ja ihmisten hävittäminen.

Hahmot ovat juoneen sopivia, mutta yllätyksellisiä. Näytelmän ajankohtainen sanoma tulee kuitenkin heidän kauttaan kivasti ilmi. Esimerkiksi Karikko vaikuttaa olevan kuvaus nykypäivän narsistisesta johtajasta, "trumpilaisesta" jääräpästä. Yksilön kehityskaarista esimerkiksi Välimaan kasvu (setämies-)tuolia pelkäävästä assistentista aluksen kapteeniksi ja Mokka'sen laskelmointiin luottavasta

Kuva: Erika Vennervirta

Kuva: Erika Vennervirta

mielikuvitukseton ja jumittui liiaksi saman teeman ympärille, mutta toisinaan taasen nerokas oivallus esi-tyksen tilanteesta ja johdatus viihdyttäviin tapahtumasarjoihin. Esiintyjät osoittivat kuitenkin erinomaista tilan-netajua ja kylmäpäistä improvisaatiotaitoa, jolloin jurolle metsämiehelle ei jäänyt muuta vaihtoehtoa, kuin osoittaa arvostuksensa vii-dellä taputuksella vionon hymyn kera, mitä hämärässä

itsevarmuudesta virheen myöntämiseen ja alaiseksi nöyrytymiseen. Yhteisön kehityskaari kulkee itseaiheutetusta katastrofista siitä viime tingassa selviytymiseen. Seuraava itseaiheutettu ongelma kuitenkin lienee vain valovuoden päässä. Vaikuttavimman suorituksen teki mielestäni Assistentti Välimaa.

Jokaiselle hahmolle oli muuten kivasti kirjoitettu vastaparinsa, jotka käsittelivät samaa teemaa erilaisin lähestymisin. Vallanhimoiset Karikko ja Mokkis, suoriutujat Välimaa ja Miehistön jäsen #3, alaiset Riski ja Pokkala sekä hullut Tuulonen ja Ridel. Mielenkiintoisimpana Riski ja Pokkala, joita ei yhdistä pelkästään annetun tehtävän täyttäminen, mutta myös jatkuvasti mukana oleva ase.

Olisi nuivaa tarkastella vain käsikirjoitettua osuutta, koska speksin oleellinen osa ovat "omstart"-huudot. Näyttelijät toistavat tällöin edeltäviä tapahtumia improvisoiden omiaan tai omstartin huutaneen ohjeen mukaisesti. Se on joko speksin parasta antia tai turhauttavaa esitystä takertelevaa ajankulua. Huutajalla on nimittäin kohutuuttoman paljon valtaa päättää yleisön viihtyvyydestä. Välillä omstart oli

tuskin pystyi erottamaan.

Mieleenpainuvimpina tansseina mainittakoon esitysjärjestyksessä Salsaavat planeetat, Kosmoksen suuri tanssi ja Kapteeniksi kapteenin paikalle -taustatanssi. Eli salsa, baletti (*Life on Marsin* tahtiin!) ja hip hop. Silkkää elämäniloa uhkuvat tanssit olisivat kylläkin jääneet vaillinaisiksi ilman musiikkipuolta, joka hoiti osuutensa moitteettomasti.

Kokonaisuudessaan Viikki-speksi oli miellyttävä kokemus, jopa yhteisöllinen, kun lavalta ja yleisöstä tunsii niin paljon ihmisiä. On myös erinomainen asia, että muunkaltaisen opiskelijaelämän lisäksi on toimintaa, jossa voi harjoittaa kulttuurin alan harrastuksia – yleisönkin puolella. 🌲

Onnea, 114-vuotias Metsäylioppilaat ry!

TEKSTI: ANNIINA JOKINEN

KUVAT: ANTON MÄKELÄ

Metsäylioppilaiden vuosijuhlia juh-
littiin 3. maaliskuuta Pörssitalolla.
Anonyymi Jodel-kirjoitteli kuvaili
tapahtumaa seuraavin sanoin:

*"Itse vuosijuhla arvokas ja hyvin onnistunut,
hyviä puheita, muttei kuitenkaan liian pitkiä.
Jatkoilla hyvä bändi."*

Moiset kommentit lämmittävät kokeneenkin
juhlanjärjestäjän mieltä.

Juhlakansan silmissä tapahtuma sujui varsin
mainiosti. Ellei vuosijuhlamestarin toistuvia
käyntejä hermoromahduksen partaalla las-
keta, myös vujutiimi sai nauttia järjestelyn
ilosta ja hauska illasta.

Talven aikana vujumestari **Veera Korsimon**
suusta kenties yleisimmin kuultu lause oli
"hankkikaa lisää sponsseja niin saatte sen",
kun muu tiimi yritti ehdottaa toinen toistaan
korkealentoisempia ideoita juhlakansan viih-
dykkeeksi. Toistuvista pyynnöistä huolimatta
muihin kiireisiin vetoava tiimi ei näin kui-
tenkaan toiminut, ja niinpä Veeran armoton
kulujen leikkaaminen koitui monen kullatun
koristeen kohtaloksi. Ettepä arvaakaan, mil-
lainen spektaakkeli olisi ollut luvassa, jos
olisimme saaneet vapaasti romuttaa Metsä-
ylioppilaiden talouden. Tiukasta taloudellisesta
kurista huolimatta vujuista muotoutui yksi
metsäylioppilaiden viime aikojen hienoim-
mista tilaisuuksista.

Myon edellisistä vuosijuhlista ehti vierähtää jo
neljä vuotta. Paljon sukupolvelta toiselle kul-
keutuvaa perinnetietoa oli melkein päässyt
unohtumaan. Osa taas unohdettiin tarkoi-
tuksella. Vai jäikö joku kaipaamaan puhetta

naiselle ja miehiä polvistumaan avecinsa vie-
reen rakkauslauluja laulamaan?

Edellisistä vuosijuhlista muutoksia on tapah-
tunut muillakin osa-alueilla: paikalla on jo
oletusarvoisesti häirintäyhdyshenkilöitä ja
skoolauskäytännöt on päivitetty nykyaikaan.
Lähes kaavanmukaisesti viimeistään jälki-
ruualla alkavan sekoilun sijaan tilaisuus säilyi
arvokkaana loppuun asti (kiitos kuuluu seura-
van päivän mielettömälle bilesillikselle – siitä
lisää seuraavalla aukeamalla). Ainoastaan yhtä
asiaa jäin kaipaamaan edellisiltä vujuilta. Met-
säylioppilaiden lippua ei tänä vuonna nähty,
sillä sen oli aika siirtyä viettämään eläkepäiviä.

Myon 114-vuotisjuhlien ehdottomiin koho-
kohtiin kuului ansioitujen metsäylioppilaiden
palkitseminen. Kuka muka ei herkistynyt, kun
Jenni lhatsu vastaanotti palkinnon pitkäjän-
teisestä puurtamisesta kanssatorstien hyväksi?
Eikä vujuista voi puhua kehumatta hiukan
myös jatkojen bändiä Bastugatania. Hikisten
tanssijoiden huuto täytti peilialin, kun bändi
encoren jälkeen poistui lavalta. Ilmassa oli
jopa epävoivon tuntua: eivät kai ne vielä voi
lopettaa? Lienee sanomattakin selvää, että
bändivalinta osui tänä vuonna napakymppiin.

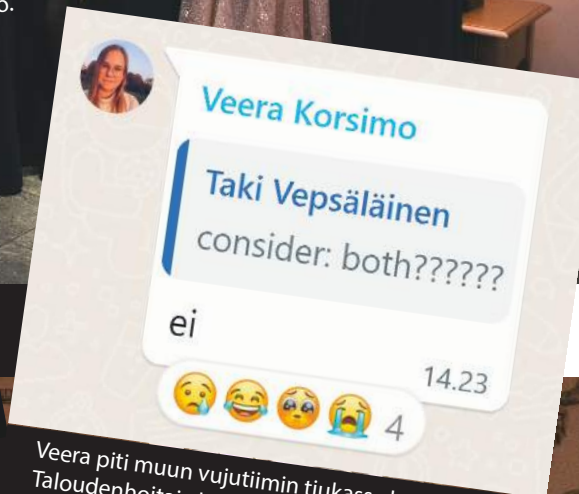
Kuukausien järjestelyt, juhlapuheet, palkit-
semiset ja bändi eivät kuitenkaan ole mitään
ilman yleisöjä, joka niitä todistaa. Suurin kii-
tos ikimuistoisesta juhlasta kuuluu sinulle,
rakas lukija. Jos jäit ikävöimään vujujen säih-
kettä, usko kun kerron, että seuraavat koittavat
nopeammin kuin luuletkaan. Forstien hellässä
huomassa kaksi vuotta kuluu kuin siivillä – ja
voihan olla, että ensi vuoden 115-vuotisjuhliin
on jo suuria suunnitelmia kehitteillä!

Vujutiimi vasemmalta oikealle: Riina Alitalo, Petri Raijas, Veera Korsimo, Ronja Pitkänen, Taki Vepsäläinen, Anniina Jokinen, Sara Sundberg, Iiris Ylinen, Senni Kanerva, Henni Nurmos, Anna Luokkakallio.

Bastugatan houkutteli tanssilattialle myös dekaani Ritva Toivosen, metsäylioppilaiden entisen esimiehen Pasi Puttosen sekä yhteistyökumppani UPM:n edustajan Sakari Suuriniemen.

Veera piti muun vujutiimin tiukassa kurissa. Taloudenhoitaja kiittänee tällaisesta toiminnasta.

Ansiotuneet metsäylioppilaat palkittiin vuosijuhlilla. Perinteisten ansiomerkkien lisäksi muut opiskelijat saivat ehdottaa diplomilla palkittavia henkilöitä.

Myön ensimmäinen bilesillis

TEKSTI JA KUVAT: SARA SUNDBERG

Maaliskuinen lauantaiamu lähti käyntiin allekirjoittaneella, myönnettäköön, hieman kohmelossa. Edellinen ilta vujuilla saattoi venähtää oletettua myöhemmäksi. Ei silti auttanut itku markkinoilla, vaan hommiin oli lähdeittävä. Sillisvastaavana aamupäivä alkoi kauppareisulla, josta suunnattiin hodorisämpylöiden kanssa Malmin työväentalolle.

Silliaamiainen eli sillis on aikaisemmin metsällä ollut vaan nopea brunssi esimerkiksi Silvican klubilla. Tänä vuonna päätettiin järkkää myös meille bilesillis. Itse satuin avaamaan suuren suuni jossain juhliissa kysyäkseni, voitaisko tänä vuonna järkkää Myölle kunnon sillis. Seuraavana päivänä sainkin jo kyselyitä, kiinnostaisko lähteä vujutiimiin sillisvastaavaksi.

Oltiin siis varattu Malmin työväentalo, jossa sillis järjestettiin. Laitettiin tarjoiltavat esille (iso kiitos vielä Meeat, Lejos ja muut silliksen sponsorit) ja alettiin pystyttämään pomppulinnaa. Silliksen ohjelmaan oltiin myös suunniteltu bingo ja saatiinkin tähän palkinnoiksi tavaraa muun muassa Kaalimadolta ja PEFC:ltä.

Sillispäivä tuntui sujahtavan ohi hetkessä ja kaikilla vaikutti olevan hauskaa. Jengi nautti tarjoiltavista, pomppulinnasta, beer pongista

ja cagesta. Ilta huipentui yllätysesiiintyjään, jota oltiin hypetetty jo monta viikkoa. Ei ollut kyllä todellakaan helppoa pitää esiintyjää salassa ja tätä yritettiinkin multa kysellä milloin missäkin. Stressi oli jo muutenkin kaikesta järkkäilystä päällä, mutta siinä kohtaa meinasi huumori loppua, kun Teflon Brothersin tuottaja soitti muutama päivä ennen sillistä, että Pyhimyksellä on henkilökohtaista menoa eikä pääse esiintymään klo 20 niin kun oli jo sovittu. Tuottaja onneksi lupasi, että Teflonit pääsee paikalle niin, että show alkaa tasan klo 22. Koko silliksen siis kruunasi Teflon Brothers, joka saatiin pidettyä yllätyksenä muille, ja saatiin vastoinkäymisistä huolimatta myös ihan paikanpäälle esiintymään!

Tuntui, että kaikki viihtyi silliksellä ja ollaan saatukin paljon kehuja tarjoiluista, ohjelmasta, esiintyjästä ja ihan yleisestä viihtyvyydestäkin. Haikein mielin joudun näin viidennen vuoden opiskelijana toteamaan, että nämä vujut ja sillis oli omalta osaltani viimeiset. Senkin takia oli hienoa päästä järkkäämään ja vaikuttamaan siihen, että Myolla vihdoinkin oli kunnon bilesillis. Toivottavasti sama meininki jatkuu ja rima on nyt asetettu metsän silliksille. 🌲

Päivä forstina (vaihdossa)

KOONNUT: TYYNE VUORELA
KUVAT: PIHLA KUIKKA

*Päivä forstina -palstalla pääsemme seuraamaan forstin elämää yhden päivän ajan. Tällä kertaa vuorossa **Pihla Kuikka** (K-113).*

HERÄTTYÄNI... kaivan jääkaapista edellisenä iltana valmistellun tuorepuuron, leikkaan sen päälle banaanin ja kääriydyn takaisin peiton sisään mussuttamaan. Kesä alkaa tahtua syksyksi, ja yöt on jo kylmiä Uudessa-Seelannissa.

YLEENSÄ AAMUPÄIVÄN AIKANA... mulla on luentoja Waikaton yliopistolla. Jos ei, menen maauimalaan uimaan tai soittelen videopuhelun Suomeen.

TÄNÄÄN MIELTÄNI LÄMMITTI... että sain houkuteltua opiskelukaverit yhdelle (1) kaljalle esitelmän jälkeen. Siis täällä ei opiskelijat juhli! Koko ensimmäisen kuuden viikon aikana on ollut kahdet bileet.

SELVISIN PUHUMALLA... kun osuuteni johtamiskurssin ryhmätyöstä oli edelleen tekemättä ja koko muu ryhmä oli valmis jo edellisellä viikolla. Täällä otetaan opiskelu todella vakavasti, ja saa usein tuntea itsensä lusmuksi verrattuna tšekäläisiin turboilijoihin. Opiskelu on kallista ja monen on saatava hyvät arvosanat pitääkseen saamansa stipendin.

ILTAPÄIVÄKAHVILLA... sulkeuduin keksipaketin kanssa hiljaiseen huoneeseeni ollakseni hetken yksin. Jatkuva englannin puhuminen saa aivot välillä ylikuumentamaan. Mutta on ollut hauska huomata, miten nykyään saattaa täysin huomaamattaan vaihtaa luentomuistiinpanojen kielen englanniksi suomen sijaan.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... hirmumyrsky Gabrielle paljasti tšekäläisen metsänhoitokulttuurin heikot puolet, ja pääsin kertomaan, miten Suomessa suojellaan vesistöjä esimerkiksi suojavyyhykkeillä. Täällä ei sellaisia kovin yleisesti harrasteta.

ONNISTUIN... pitämään osuuteni Mātauranga Māori -kurssin esitelmästä katsomatta kertaakaan muistiinpanojani. Olin ainoa koko kurssilla, joka ei lukenut paperista – ja mä hei opiskelen mun toisella kielellä! Hyvä minä!

VIIDELTÄ... lähdän yleensä iltakävelylle rantaan, koska kellojen siirtämisen jälkeen pimeä tulee jo kuudelta. Täällä kaikki paikalliset toivottaa, että ei saa liikkua yksin pimeään aikaan. Jos jää yliopistolle opiskelemaan iltaan asti, vahtimestari kuulemma heittää sut autolla takaisin asuntolalle. (Itse ei ole tullut iltaan asti opiskeltua kertaakaan, niin ei ole kokemusta...)

TÄNÄÄN OIVALSIN... että vaihdossa yksinäisin olo ei tule silloin, kun on aivan

yksin, vaan silloin kun on sellaisten ihmisten ympäröimänä, joiden kanssa ei tunne yhteenkuuluvuutta. Eniten täällä kaipaa tunnetta siitä, että on jollekulle erityinen ja rakas.

ENNEN NUKKUMAANMENOA... röhnötän kavereiden kanssa asuntolan olohuoneessa ja käytän kaikki suostuttelun lahjani, jotta emme taas katsoisi kammottavan hektistä ja kaoottista Adventure time -sarjaa. Lopulta päädyttiin katsomaan Leijonakuningas.

TERVEISENI MUILLE FORSTEILLE:

Vaihtoon lähteminen kannattaa ehdottomasti! Ei se aina helppoa ole, mutta saa aikaan todella paljon onnistumisen kokemuksia. Sitä oppii tuntemaan itseään ihan eri tavalla, kuin pyöriessään aina samoilla kulmilla ja ollessaan tuttujen ihmisten ympäröimänä. Vaihtoon lähteminen vaatii paljon rohkeutta, mutta se joka uskaltaa, saa ikimuistaisen kokemuksen. Kannattaa myös rohkeasti hakea apurahoja säätiöiltä. Itse sain apurahan esimerkiksi Metsämiesten säätiöltä, joka tukee monia forsteja vaihto-opinnoissa.

NERM 2023 Puola

**TEKSTI JA KUVAT:
HELMI LILLEBERG**

Tapahtuman taustatiedot:

IFSA = International Forestry Students' Association, kansainvälinen paikallisesti toimiva metsäopiskelijoiden järjestö, jonka visiona on "Maailma, joka arvostaa metsiä". MYO on IFSA:n paikallisjärjestö.

Tapahtuma alkoi 11.4.2023 iltapäivällä Puolan pääkaupungissa Varsovassa. Kuulimme hieman metsätieteiden koulutusohjelman historiasta Varsovan Luonnontieteellisessä yliopistossa, minkä jälkeen kävimme kävelyllä aivan kampusalueen kyljessä sijaitsevalla luonnonsuojelualueella. Ensimmäisen päivän ilta kului yliopiston omistamassa bussissa matkustaessamme kohti itärajaa.

Ensimmäisen kokonaisen seminaaripäivän ohjelmaan kuului vierailu Białowieżan metsän tiukasti suojellulle alueelle. Alueella sai liikkua ainoastaan oppaan seurassa korkeintaan 10 henkilön ryhmissä. Oppaanamme toimi työhönsä hyvin intohimoisesti suhtautuva ornitologi. Białowieża on monimuotoinen vanha metsä, jossa niin pohjantikat, pikkutikat kuin käpytikatkin viihtyvät. Alueella on myös selvästi kosteampia alueita, joilla näimme sorsia. Kuivuus vaivaa kuitenkin myös tätä aluetta ja suuri osa kuusista on kuollut kirjanpajan toimesta.

Keskiviikkoillan ohjelmassa oli puolalainen ilta, johon kuului perinteisen ruoan lisäksi tanssia sekä kielikilpailu, jossa osallistujat koittivat toistaa järjestäjien esittämiä puolankielisiä lauseita. Kuvassa on kasvistäyteinen kaalikäärle, joka ei kuulemma ole perinteistä ruokaa, koska kaikki perinteiset ruoka-annokset sisältävät lihaa.

Kohteet yleisesti:

Białowieża metsä = Puolassa ja Valko-Venäjällä sijaitseva metsäalue. Osalla metsistä on kansallispuistostatus ja se on yksi Euroopan ensimmäisistä kansallispuistoista. Puolan puolella tästä osa on ollut jo 100 vuotta tiukasti suojeltua ja metsänhoidon ulkopuolella.

Ostrów Mazowiecka = Puulajiosuuksien ja elinympäristöjen puolesta tyypillinen puolalainen metsäalue, jossa mänty *Pinus sylvestris* on pääpuulaji.

Rogów = Varsovan luonnontieteellisen yliopiston tutkimusasema, joka on keskittynyt metsänhoitoon ja metsien ekologian tutkimiseen. Alueella on lajimäärältään Euroopan suurin arboretum.

Spala = Osa metsien edistämisen kompleksia, jossa muun muassa harjoitetaan mehiläisten hoitoa metsissä.

Ostrówissa mäntymetsää uudistettiin luonnollisesti. Kuvan metsikössä pystyssä olevia varttuneita puita on kolmessa ikäluokassa: 180, 80 ja 40. Mäntyjen osuus koko metsänhoitopiirin alueella on yli 60 prosenttia ja noin 30 prosenttia metsistä on sekametsiä. Alueella on koettu sosiaalisen ympäristön muutokset haasteellisina, sillä metsien käyttöä vastustetaan paikoin voimakkaastikin. Lähempänä asutusta metsää ei voida kaataa kokonaan vaan käytännössä sitä hoidetaan jatkuvapeitteisenä.

IFSA-tapahtumien perinteisiin kuuluu kansainvälinen kulttuuri-ilta, jossa kukin maa pääsee esittelemään omaa maataan ja sen kulttuuria ruoan, juoman, laulun ja tanssin muodossa. Slovakialaiset olivat pukeutuneet kansallispukeihin ja tuoneet mukanaan Borovičkaa.

NERM = Northern European Regional Meeting on vuosittainen IFSan Pohjois-Euroopan alueellinen tapaaminen, jossa Pohjois-Euroopan paikallisjärjestöjen edustajat kokoontuvat. Vuonna 2023 Puola toimi isäntämaana ja yhteensä paikallisjärjestöt edustivat 13 eri maata. Seuraava NERM järjestetään keväällä 2024.

Perinteinen mehiläisten hoito metsissä oli kadota Puolasta kokonaan. Metsänhoitajat Spaľan alueella ovat kuitenkin hakaneet oppia muun muassa Ural-vuorilta, jossa traditio on säilynyt. Spaľan alueella on nyt useita aktiivisia mehiläisyhteiskuntia ja -pesiä. Pesien tekoon käytetään moottorisahan lisäksi perinteisiä käsityökaluja kuten kirveitä.

Mehiläisille puuhun tehtävä pesäkolo on 80-100 cm korkea ja 12-14 cm leveä. Pesän voi avata puuhun alimman kolmanneksen yläosaan kun läpimitta on noin 50-60 cm. Kaivertaminen lopetetaan ennen puun ydintä ja leikkaus on pitsapalan muotoinen. Jos puut eivät ole riittävän paksuja voidaan pesä kiinnittää runkoon linnunpöntön tapaan.

Perjantaina kävimme myös kävelyllä Rogowin tutkimusaseman metsissä, jossa on erilaisia kasvatus- sekä hoitomenetelmäkokeita Hyytiälän tapaan. Osa alueista on kuitenkin jätetty täysin kokeiden ja hoidon ulkopuolelle kuten tässä kuvassa.

Rogowin tutkimusmetsän koivikkoon on tehty raivaus, jättäen kuitenkin noin 50 cm kanto. Mukanamme ollut professori sanoi, että ei henkilökohtaisesti tue tätä tapaa, mutta perusteluna tälle korkean kannon jättämiselle oli hitaampi jälleen kasvu.

Palattuamme takaisin Varsovaan lauantain ohjelmaan oli jätetty aikaa pienelle kaupunkierrokselle. Meille oli järjestetty myös opas, joka lyhyesti esitteli keskeisimmät nähtävyydet ja kertoi muun muassa vanhankaupungin jälleenrakentamisesta toisen maailmansodan jälkeen, jolloin kaupungin rakennukset tuhoutuivat.

NERM on ainut tilaisuus jolloin paikallisjärjestöjen edustajat kokoontuvat yhteen, joten ohjelmaan kuuluu myös kokous, jossa äänestettiin Pohjois-Euroopan alueellisista edustajista. Tähän osioon osallistuminen oli mahdollista myös etänä. Kuvassa näkyy myös tavaroita, joita on tuotu perinteistä IFSA-huutokauppaa varten. Huutokaupan ideana on kerätä varoja organisaatiolle tulevien tapahtumien järjestämistä varten, jotta myös matalamman tulotason maista osallistuminen olisi mahdollista.

Taustan kuva: Elina Kettunen

Kamera ja kuvaaja:

Kamera = Canon digital IXUS 90 IS
Kuvaaja = kolmannen vuoden metsien ekologian ja metsien käytön opiskelija Helmi Lilleberg. Kiinnostuksen kohteina metsäentomologia, kaukokartoitus ja kansainvälisyys.

Kärrysauha
Korpikärry täyttää
vappuna 10 vuotta!

Jahtivoudin palsta

Jahtikauden päätyttyä on voudillekin jäänyt aikaa hoitaa hallinnollisia hommia, ja juuri ennen tämän palstan kirjoittamista pidettiin hirvestäjien vuosikokous. Kokouksessa käytiin läpi mennyttä kautta ja suunniteltiin tulevaa. Tässä vaiheessa voin jo sanoa, että syksyllä on isoja juttuja tulossa! Ja tulkaahan myös talkoilemaan asemalle loppukesästä, tarjolla on mm. passilinjojen raivausta ja hirvitornien rakentelua. Osallistujille luvassa varma paikka jahtiin.

Jahtivoutinne
Matias Virta

Tiedottaja tiedottaa

Helou!

Kevätaurinko paistaa ja elämä hymyilee, kun akateemisen vuoden viimeisiä viikkoja viettäen. Edellisessä *Forstihuudossa* mainitsin jo orastavan vapun odotuksen, mutta tämän numeron julkaisun aikaan sitä voi oikeasti alkaa jo pikkuhiljaa viettämäänkin, jee!!!

Vapun pääpäivät edeltävät vain joillain häviävillä hetkillä kesäloman saapumista, ja vaikka yöttömät yöt, odotettu lämpö ja kesän mukanaan tuoma keveyden tunne ihania ovat, niin ainakin itse haikein mielin jätän Viikin, opiskelukaverit, hommien (tämänkin tekstin) välttelyn kertsillä kahvikupin äärellä, sekä opinnot itsessään moneksi kuukaudeksi. Toisaalta tavallaan ei kyllä yhtään haittaa muuttaa kesäksi mökille, uiskennella illat pitkät töiden jälkeen järvessä ja tuulettua hieman! Kesän saapuminen siis herättää allekirjoittaneessa ristiriitaisia tunteita. Mutta olen joka tapauksessa onnellinen siitä, että täällä on paikka ja yhteisö, jonka pariin palaamista odotan jo ennen kuin lähtö on edes koittanut. <3

Ajankulumispohdintojen lisäksi voisin käyttää vähän palstatilaa järjestön asioihin: jäsenuudistus ollaan vihdoin saamassa päätökseen, eli vanha jäsenrekisteri tuhoataan kokonaan tenttiviikon jälkeen, ja ainoa tapa säilyttää jäsenyys on siirtää se Kideen. Tätä ollaan nyt kolmessa sihteerisukupolvessa suoritettu, kiitos edeltäjälleni ja seuraajalleni siinä hallituspestissä.

Kevätterveisiä kertsiltä, täällä hihitellään ChatGPT:n jutuille :D

Taki Vepsäläinen

Kalenterintäytettä

- 24.4. Helixin vappureivit**
- 25.4. Viikin Wappuappro**
- 28.4. Osaston kevätjuhla**
- 29.4. Metsän vappuhengailu**
- 30.4. Zetorin veto**
- Mantan lakitus**
- Hämiksen vappu ja Wappupesä**

- 1.5. Vappupiknik Ulliksella**
- 12.5. Flooran päivä**

- 7.-9.7. Kesäjuhlat!!!**

Taustan kuva: Senni Kanerva